

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

OKTOBER 2025

NR. 3

85. ÅRGANG

Speidernes natursti nummer 51 fant sted søndag 21. september, med gudstjeneste og aktiviteter på Bygdetunet. Takk til 1. Sannidal speidergruppe for nok et fantastisk arrangement!

FOTO: ALEXANDER FØLGESVOLD OG DAGFRID BRÅTANE

«For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og bein, og dømmer hjertets tanker og planer.»

For noen uker siden så jeg en film på Netflix om den amerikanske president Ronald Reagan. Jeg var glad å se at presidentens kristne tro ble veldig fremhevet i filmen.

I filmen viser de da Reagan ble valgt som president og skulle sette regjeringsmøte for første gang. Da begynte han, som så ofte, med å fortelle en vittighet. Han sa: Det var en mann som eide en hestegård. En gang når han gikk ut til hestestallen så han sønnen sin midt i en stor haug med hestemøkk, og han gravde på livet løs i haugen. Mannen spurte sønnen; hva holder du på med? Og sønnen svarte; far, det er så mye hestemøkk her at det må være en hest her et sted.

Siden sa Reagan til sitt kabinett, nå er det vår tur til å finne hesten.

Jeg kan ikke la være med å tenke at

dette burde vi også tenke på som kirke, denne verden virker ofte på meg som den er full av hestemøkk, og hesten blir ikke etterlyst.

Det er viktig at vi begynne å se etter hesten, se etter, hva er det viktigste? Hva er det vi tror på? Og hva vi skal holde oss til?

En hest er skapt for oss mennesker til å ri på, den har en buet rygg som passer perfekt til en sal, hestens munn er særlig egnet til å sette munnbitt i for å styre den.

Jeg ser for meg at hesten i Reagans vittighet er Guds Ord, for det er skrevet helt spesielt for oss mennesker. Ordet har en bestemt struktur, det er sekstiseks bøker med ca. førti forfattere, men det er en helhet.

Da jeg møtte min mann hadde han hester og jeg ble grepet av denne fantastiske skapning. Første gang jeg skulle på tur på hesten, var jeg redd og stiv og etter en kort tid, sprang hesten av gårde i full galopp. Jeg glemte alt jeg hadde lært og slapp tømme og mistet stigbøylene. Jeg holdt meg bare fast i salen og håpet at hesten ville stoppe av seg selv. Men etter en kort tid ser jeg låveveggen komme nærmere og

nærmere, og jeg tenkte, nå går det galt. Men rett før vi nådde veggen, bråstoppet hesten og jeg falt av.

Det har noen ganger vært min opplevelse av å lese i bibelen, det er tekster som står der, som jeg har hatt vanskelig med å forstå eller skjønne hvorfor de er der. Men da må jeg bare sette meg i salen igjen og lese videre, fordype meg i teksten og be om hjelp til å forstå.

For å ri en hest trenger man grundig opplæring, vi må lære oss hestens måte å oppføre seg på, vi må lære å være trygge på den, kommunikasjonen fra en rytter til en hest må være til stede.

Når vi har lært oss det, så har vi en fantastisk opplevelse, det er som biskop Stein Reinertsen sa engang på fagdager: Det å lese Ordet er som å tre inn i et annet univers.

Det er et helt annerledes univers, det univers vi kjenner har sine begrensninger og det holder seg til naturloven, men Bibelens ord, har både det jordiske og det himmelske vevd sammen i en fullkommen harmoni.

En hest har mange gangarter, og særlig en islandsk hest. Hvis man sitter bare rett i salen, så vet hesten at den skal tølte. Hvis vi vil få den til å gå trav, så må man stå i stigbøylene og følge nøye med hestens bevegelse, men hvis man lener seg frem og setter føttene bakover, så går hesten galopp. Setter man seg opp i salen og setter føttene frem, så vet hesten at den skal stoppe. Man må alltid følge hestens bevegelser, slik at hest og rytter blir så samkjørt som om de var en del av hverandre.

Guds Ord har nemlig mange lag, vi kan lese historiene og ta til oss god læring

bare ved det, men som oftest er det en større visdom bak historien, et blikk inn i dette annerledes univers.

Jesus trådte ut av det himmelske univers inn i vårt lille jordiske ufullkomne univers, for å lære oss å kjenne og for at vi ikke kan si til ham, du forstår ikke hva slags hestemøkk vi skal leve ved. Han kom for å frelse oss ut av dette ufullkomne inn i det fullkomne.

Han inviterer oss til å komme inn i hans himmelske univers, et evig univers hvor det ikke finnes hestemøkk, ingen sorg, ingen skam og ingen død.

Derfor er det så viktig for Guds menighet å lære Guds Ord å kjenne, lære å bruke det, lære å tre inn i det fullkomne, og ikke la det skremme oss fordi det er ukjent.

Jeg måtte begynne med å være i stallen med hesten min, børste den og fore den, lære å kjenne hans bevegelser og adferd, før enn jeg ble trygg på å ri på den og før enn jeg kunne styre den bare med å bevege meg i salen.

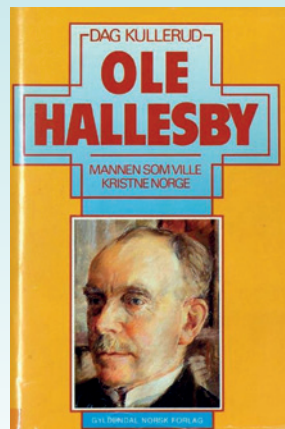
Det er kun Den Hellige Ånd som kan hjelpe oss å tre inn i Skriftens univers og det er kun på grunn av Jesus død og oppstandelse at vi får lov til det.

Sigríð Thordardóttir

Mennene bak Kristent Samråd (forts)

Jeg har tidligere skrevet om «Kristent samråd» som organiserte kristenfolkets motstand mot nazifisering under krigen. I forrige nummer ble Ludvig Hope presentert. En staut vestlending, lekpredikant og leder av Kinamisjon. En mann med fast bibeltro og stort vidsyn.

Denne gang står Ole Hallesby for tur. Kilden jeg har brukt er hovedsakelig Dag Kulleruds -bok Ole Hallesby. Også Hegstad: Kristne strateger og Berg: Kirke i krig er brukt.

Ole Hallesby (1879 – 1961) vokste opp i Østfold i traktene der Hans Nilsen Hauge kom fra.

Få nordmenn har hatt en så stor betydning for norsk kultur og samfunnsdebatt som Ole Hallesby. Han var (er) høyt verdsatt av mange og mislikt av andre. Uansett har han preget Norge og norsk samfunnsdebatt helt fram til våre dager.

Hans ungdom var preget av gårdsarbeid, pietisme og lekmannskristendom. Han var målrettet, analytisk, sannhetssøkende og meget arbeidsom helt fra ungdommen av og da han oppdaget Darwins utviklingslære fikk han problemer med å følge sin bibeltro. Darwins teorier var velbegrunnet. Han fant ikke samme logikk i bibelen og tvilen kom inn i hans liv.

Ole var skoleflink, særlig i realfag hvor han fikk toppkarakterer. I norsk stil var det så vidt han ikke strøk. Han begynte å studere teologi på universitetet i Oslo og fikk snart en ledende posisjon i studentmiljøet. Kunnskapsrik, debattsterk og tiltrukket av moderne vitenskap ble han en markant debattant. Den vitenskapelige tilnærmingen forsterket hans tvil. Han fant at bibelens innhold ikke var så unikt

i religiøs sammenheng og at dogmer og beretninger om undere hadde sine paralleller i flere religioner.

Teologistudiet var ulikt lekmannsmiljøet hjemme. Hans intellekt strittet imot gudstroen. Men, som Paulus på Damasusveien, kom et vendepunkt. En erkjennelse av at studier og vitenskap brakte ham ikke nærmere Gud. Det var noe som manglet.

Han måtte tro. Ta troen inn over seg og søke å bli Jesus lik. Han hadde opplevd sin vekkelse og etablert sitt direkte forhold til Gud. Og med denne erkjennelse gikk han så videre med den samme energi og oppofrelse som han alltid hadde vist i livet.

Han oppgav studiene på universitetet og valgte en tid livet som gårdsarbeider og lekpredikant. Han ble en ettertraktet forkynner.

På 1920 og 30 tallet foregikk det store omveltninger i samfunnet. Noen stikkord er framvekst av arbeiderbevegelsen under ledelse av bl.a. Marcus Trane, økonomiske nedgangstider, oppfinnelser, ny kunnskap, stiftelse av Nasjonal samling.

Også kristenfolket ble splittet i en ortodoks og en liberal fløy. Stridens kjerne var om bibelens ord var absolutte eller kunne tolkes relativt i forhold til den tid og kultur de var skrevet ned i. Dette ga seg utslag i mange stridsspørsmål som om kvinner kunne forkynne (preke eller være prester), gjengifte, nattverd, trosbekjennelse, kriterier for frelse eller fortapelse. Temaer som jevne mellomrom skaper splid også i dag.

Den ortodokse fløy bestemte seg for å etablere en alternativ presteutdannelse og han lot seg overtale til å akseptere stillingen som professor og leder for Menighetsfakultetet

Hallesby ble snart den ledende talsmann for den ortodokse fløy. Hans nye tilnærming til bibelen var like kompromissløs som hans tidligere fasinasjon av naturvitenskapen. Han han angrep alt og alle som ble forbundet med liberal teologi.

De ortodokse avholdt et landsmøte i Calmeyersgate misjonshus med over 3000 utsendinger der de besluttet at alt samarbeide med liberale teologer skulle opphøre.

Han ble leder for indremisjonen. Ville skille stat og kirke Om noen mener at uenighetene er stor mellom fløyene i Kirkerådet i dag så blir det nok småkrangling i forhold til engasjementet på 1930 tallet. I tillegg var det kampen mot de kulturradikale og Marcus Tranes bevegelse for arbeidere og fattigfolk. Hallesby var i strid med de alle.

Han var talsmann for boikott av liberale teologer og strakk det så langt at han nektet å handhilde på dem. Hva striden sto om? Kvinnelige prester, utnevning av geistlige, trosbekjennelse, fortapelse, frelseskriterier og gjengifte, - blant annet.

Om det siste, gjengifte mente han at hor (utroskap) var grunn til skilsmisse,

men ikke til å inngå nytt ekteskap. En skilt hvis ektefelle ennå levde ville gå fortapt dersom vedkommende giftet seg på ny! De som hadde gjort dette måtte avslutte det nye ekteskapet for å oppnå frelse. En slik konklusjon vakte jo reaksjoner. Særlig der det var barn med i bildet i de nye ekteskapet. Skulle det nye hjem rives opp og barn vokse opp uten begge foreldre?

Presset på Hallesby for denne oppfordring til masseskilsmisse ble så sterkt at han modererte uttalelsen. De trengte ikke å avslutte ekteskapet. Det var nok å avslutte det ekteskapelige samlivet og ta seg av hjem og barn og leve som de var bror og søster. (?)

En omstridt, uhyre aktiv og produktiv mann. Studier til tross lot han seg aldri ordinere til prest. Han fant sin plass som predikant og samlet store tilhørerskarer både innenlands og i utlandet. Han skrev over 60 bøker. Bøker som ennå i dag leses over hele verden fra Japan til Canada.

Da den annen verdenskrig var under oppseiling forsto Oslobispen Berggrav at kirken måtte reagere. Men kristenfolket var splittet. Berggrav var plassert i bås som liberal, men han skjønte at han måtte få med seg Hallesby og lekmannsbevegelsen om han skulle oppnå en samlet kristen reaksjon. Berggrav skrev et utkast til et felles opprop og forela teksten for Hallesby. Hallesby aksepterte til Berggravs overraskelse å sette sitt navn under og dagen etter stod oppropet i landets aviser undertegnet av de begge.

Oppropet står på side 17. Selve samarbeidet under krigen skal jeg skrive om seinere. Denne gang er det Hallesby.

Da Berggrav ble satt i husarrest tok Hallesby over som leder. Godt støttet av Ludvig Hope gikk han i rette med Quisling så snart anledningen bød seg. Og det manglede ikke på anledninger. De protesterte mot jødeforfølgelse, innføring av

arbeidstjeneste og nasjonal ungdomstjeneste under NS ungdomsfylking å la Hitlerjugend. Hallesby ble flere ganger innkalt til avhør på Viktoria terrasse. Og noen ganger møtte han på Viktoria terrasse på eget initiativ for å protestere, som for eksempel mot jødeforfølgelsen eller forsøk på å tvinge nazipropaganda inn i kristne blader. Han var like kompromissløs mot nazistene som han hadde vært mot liberale teologer. Det toppet seg da det ble klart at arbeidstjenesten ble brukt direkte av tysk krigsmakt. Dette var i strid med Haagkonvensjonen og Hallesby protesterte i brev til Quisling med gjenpart alle landets prester. Da ble han og Hope kalt inn til rikskommissær Terboven. Hallesby påpekte at tyskerne brøt krigens lover og internasjonal rett ved måten de opptrådte som okkupasjonsmakt og begge ble arrestert på stedet. Terboven sa først at de begge skulle sendes til Tyskland, men i første omgang ble de satt på Grini.

Tiden på Grini ble nok et vendepunkt for Hallesby. Han hadde tross stridigheter og kamper rundt om i det ganske land alltid vært hos sine egne trosfeller. Det hadde vært de «rett troende» og «de andre». Nå kom han sammen med vanlige nordmenn fra alle samfunnslag, yrker og status. Og han trivdes på Grini. I flere brev beskrev han dette som rike år. Her var han et menneske sammen med mange andre mennesker og de delte en felles skjebne bak piggråden. Han vant stor respekt blant medfanger og deltok i den illegale aktiviteten som matlevering, radiolytting og ulike studiegrupper. Den energi han tidligere hadde brukt på å motarbeide liberale teologer ble nå brukt mot tyskerne hver gang han mente de opptrådte i strid med hva som rett var. Han var også sjelesørger, fikk mange venner og nøy stor respekt. Så omfattende var hans virksomhet der at den tyske

kommandanten uttalte at han var «Grinis farligste mann».

Etter krigen tok han igjen fatt på sitt arbeide på Menighetsfakultetet, i Indremisjon, som predikant og forfatter. Men han han hadde endret seg etter tiden på Grini. Teologisk sto han for det samme, men samfølelsen med mennesker hadde gitt ham andre perspektiver. Han hadde kanskje fått mer øynene opp for menneskene rundt ham. Politisk tilhørte han Kristelig folkeparti, men han sa selv da Arbeiderpartiet vedtok statlig overtakelse av den private lærerskolen: «Jeg beklager å komme i kant med et parti som jeg deler syn med på så avgjørende punkter. Jeg er likeså radikal når det gjelder sosiale reformer, men det er ideologien og statsdiktaturet som skiller oss. Jeg har aldri forstått hvorfor en arbeidervennlig politikk nødvendigvis må kobles sammen med et ikke-kristelig livssyn. Kunne den ikke-kristelig ideologi sjaltes ut av arbeiderbevegelsen i Norge så finnes det uante muligheter for samarbeid med de store kretser i folket som vanligvis kalles kristenfolket. Da hadde vi hatt muligheter for gjenreisning av vårt folk som vi sårt savner».

Når jeg skal skrive om Hallesby må jeg nesten nevne hans såkalte helvetestale også. Det var i en direkte overført radioandakt fra misjonshuset det kom. Hallesby preket over Lukas 9. kapittel. Han ville advare folk om å ikke utsette omvendelsen. «Hvordan vet du uomvendte når du legger deg om kvelden om du våkner opp i din egen seng eller i helvete»? og «Du vet at om du faller død om på gulvet i dag faller du like ned i helvete».

Sigurd Lunde, svigersønnen, som hadde ansvaret for religiøse sendinger i NRK og som sikkert mange husker, styrte sendingen. Han skjønnte straks at dette ville skape reaksjoner. Han spurte svigerfaren

om han ville valgt de samme ordene om han hadde talt i en sykehuskorridor. «Nei, det ville jeg ikke». «Men dette ble jo hørt på mange sykehus og blant syke og eldre». Da tidde professoren slik som han ofte gjorde når han skjønnte at en annen kanskje hadde et poeng som han hadde oversett. (Denne talen ligger på internett for de som vil høre).

Bare Terboven hadde skjelt Hallesby ut verre enn det som fulgte i norsk presse, men enkeltpersoner sendte ham takkebrev for at talen hadde gitt dem det puffet de trengte.

Siden dette menighetsbladet ikke bare skal handle om Ole Hallesby må jeg gå inn for landing snart. Han var en enormt aktiv og arbeidsom mann og levde et intenst liv. Han var kompromissløs i forhold til det han trodde på. Liksom han i sin ungdom hadde valgt Darwin framfor bibelen forholdt han seg i voksen alder til bibelen som den eneste autoritet. Det kan virke som om han brukte mye av samme naturvitenskaplige tilnærming til bibeltekstene som han hadde gjort til utviklingslæren. At han har hatt stor betydning for kultur og kristenliv like fram til i dag får vi eksempler på rett som det er. Hans motstandere vil stemple han kun som sjoelmannen over alle, men de som sto han nærmere så han ikke slik. De forbinder han med trøst, tilgivelse og nåde.

Kanskje ligger litt av hemmeligheten bak hans mot og utrolige engasjement i hans ord om Mors stue. «Der vi fikk trygghet og den usynlige rustningen som gjorde at vi kunne gå ut i den onde og farlige verden uten å ta skade, i ly av Den allmektiges skygge».

Nils Jul Lindheim

En prat med Sigrid Tveitereid.

Sigrid Tveitereid.

Vi sitter i den koselige leiligheten til Sigrid Tveitereid (f. Brandt) i Skauenveien. Har en fin prat om fortid og litt nåtid. Så her deler vi litt om det hun forteller:

Jeg ble født i 1937 i Vest-Tyskland, i byen Kassel - Wilhelmshöhe - en by med store parker og slott. Var eldst av 3 søsken.

Vi bodde på høyden utenfor byen. Så vi slapp bombeangrep under krigen, de ble sluppet over sentrum.

Men etterkrigstiden med matmangel og annet ble jo lik for alle. Så min mor lærte seg å plukke sopp. Vi gikk i skogen og plukket sopp og bær. Vi hadde også hage med bær og frukt.

Vi ble selvstendige i etterkrigstiden - og lærte å ikke kaste mat. En restemiddag kan også bli veldig delikat. Far var jeger og jeg var også med på jakt. Vi var glade i naturen.

Min far var også flink til å spille instrumenter. Vi samlet mange, og alle hadde med litt restemat hver og min mor laget

>>

Teilen betyr dele - det var Sigrid 9 år veldig opptatt av.

til felles bespisning av dette. Og vi sang og spilte for å få det hyggelig sammen.

Jeg var heldig med familien jeg vokste opp i, vi hjalp hverandre.

Idrett var veldig viktig for oss. Jeg fikk mine første ski da jeg var 3 år. Og var aktiv

Sigrid på tennis i 1957.

både med ridning, tennis, kunstløp og annet.

Følger fremdeles med på alt som skjer i internasjonal tennis på Tv.

Da rockeringene kom på 50-tallet så drev vi litt med det. Jeg vant by-mesterskap med rockering i -58.

Da jeg kom til Norge følte jeg folk syns jeg var et fremmed innslag. Var jo fra Tyskland. Det ble miljøforandring for meg, men jeg prøvde å tilpasse meg så godt som mulig.

Første gang jeg kom til Norge var i -56, som AuPair hos noen i familien min i Oslo. De har hytte i Kragerø.

I -62 var jeg på ferie i Norge. Og da traff jeg mannen min. Jeg var på ferie hos familien på Bjelkeviken (Stabbestad).

4.august var jeg i Kragerø for å gå på utstillingen "Kragerømotiver" på Kragerø-messen.

Jeg satt på Børresens kafé og skulle ut for å finne utstillingen. Og på vei ut var det en som snakket til meg og spurte om jeg var fra Oslo - og om jeg trengte hjelp.

Jeg sa at jeg så etter utstillingen. Da tok han fram katalogen derfra - og sa at han kunne vise meg veien.

- Det var Olav, som da hadde sittet på Børresen sammen med sin bror. Han var også kunstinteressert - så det var på grunn av kunsten at vi traff hverandre!

Da vi kom til utstillingen, var den stengt. Men Olav pratet med vaktmesteren og han låste oss inn. Vi fikk være aleine der i to timer. Så det var som om skjebnen styrte det.

Vi begynte å skrive med hverandre. Tveitereid hadde eget brevhus. Så jeg har kjærlighetsbrev fra Olav som er stemplet Tveitereid.

I -64 flyttet jeg til Norge. Olav gikk på landbrukshøyskolen på Ås og jeg begynte å jobbe på fysikalsk institutt i Drøbak.

*Katalogen
som førte
Sigrid
og Olav
sammen.*

Var så heldig at jeg hadde flere eldre pasienter som kunne tysk, så vi fikk snakket litt tysk sammen.

Vi giftet oss i 1966 i Kongsberg kirke. Med familieselskap på Bolkesjø (på Up-pigaard hotell som Olavs tante eide) med gjester både fra Tyskland og Amerika.

Olav underviste i skogbruk fram til han fikk stillingen som herredskogmester i Sannidal. Så vi fikk reist mye rundt i landet, til forskjellige landbruksskoler. Fikk sett mye fint. Også mange kirker og de fleste stavkirkene. Men Sannidal kirke skiller seg ut. Meget varm og pen kirke. Og en veldig velstelt kirkegård.

Og vi flyttet til Sannidal og fikk 2 barn.

På gården var vi jo nesten selvforsynt. Poteter, kjøkkenhage - og jakt i tillegg. Har bestandig vært nøysom og bruker det en har.

Jeg har trivdes godt i Norge. Både på gården som bondekone og også som fysioterapeut. Jeg arbeidet som kommunal fysioterapeut og var mye på hjemmebesøk. Det var veldig givende.

Og kunstinteressen har holdt seg. Har vært på mange maleriutstillinger. Jeg kommer jo fra en kunstnerfamilie. Både

Sigrid på Bjelkevik - akvarell av hennes far.

far, min bror og jeg malte. Min far og min bror har hatt med malerier med Kragerømotiver på utstillingen i Løkkebakken.

Mine foreldre var veldig glad i Norge og var mye på besøk her. Min bror ble også gift i Norge.

Jeg har vært aktiv med svømming, på treningssenter og med Bridge (20 år). Det siste driver jeg med enda. Vi er 4 stykker som kommer jevnlig sammen.

Men alt har sin tid! Nå har alderen tatt meg igjen og jeg er selv avhengig av hjelpemidler.

Jeg fikk være gift i 55 år. Det er ikke like lett å komme ut på ting nå. Men det er godt å komme i kirken - og på den velstelte kirkegården i Sannidal for å finne ro og ettertanke!

Og vi sier: takk for den delen av historien din du delte med oss nå.

Anne Liv Baltzersen

Konfirmanter i Sannidal kirke 3. mai 1975.

Harald Dalene, Kjell Jakob Brekka, Harald Haugom, Per Halvor Aardalen, Ole Petter Mostad, Ole Vidar Markussen, Dag Jørgensen, Bjørn Thorsen, Per Morten Aabøe, Sigurd Moe, Johan Edvard Haugom, Sigurd Eikehaug, Jens Jakobsen, John Åge Homleid, Harald Sømhovd, Ole Einar Minde, Ole Jonny Herregården, Per Arvid Pedersen, Leif Arne Aarheim, Steinar Johnsen, Helge Uberg, Jon Villy Vestby, Bjørnar

Andersen, Kjell Hulløen, Jørn Olav Fostvedt, Dag Allan Tinderholt, Knut Halvor Brynemo, Torbjørn Haraldsen, Heidi Skorstad, Kari Lien, Bente Dale, Heidi Thorsen, Randi Fredriksen, Åse Eikeland, Kirsten Holt, Liv Hege Grønstad, Astrid Rinde, Anne Hjørdis Tobiassen, Anne Grethe Gunnarsen, Ingeborg Sissel Mostad, Inger Liv Snøås, Kari Sundbø, Elin Einertsen, Jorunn Kristin Hoksrud, Anne Nilsen og Tone Løvstad. Prest er Arne Kvellestad.

Velkommen til barnekor.

Høsten er tiden for oppstart i ny barnehagegruppe, klasse, skole, fritidsaktiviteter og kor. Det kom 8 barn til kick-off for barnekoret i Sandidal kirke. Vi grilla pølser og lekte ute i finværet før og etter korøvelsen.

Vi har jo hatt Sannidal Soul Kids i noen år med øvelser i Sfo-tiden på skolen, men nå utvider vi. Nå kan alle barn fra

4-10 år komme, for vi samles i kirken. Der er det plass til alle. Foreløpig øver vi på tirsdager fra 17-18, men det kan bli endring av ukedag. Skulle enda eldre barn ha lyst til å være med er det også greit, for de kan få hjelpeoppgaver og enda yngre barn kan vokse inn i koret. Barna har jo foreldrene sine der siden de blir kjørt til koret av foresatte.

*Øvelse i
barnekoret.*

*Heidi Annett
blåser
såpebobler.*

Det er lagt til rette for lekende læring av sangene. Aktiviteter og en kort fortelling er også en del av sangøvelsen. Sangene er så enkle at barna lærer dem utenat. Noen sanger har bevegelser og dans og noen sanger er med kult playback. Etter hvert skal vi bruke mikrofoner også. Sannidal barnekor er plassen for gladsang. Det er Heidi Annett og Kay Wächter som leder koret

og foreldre og andre hjelpere gjør øvelsene veldig trygge og fine.

Det er helt greit å starte i koret etter at alle andre har begynt. Vi øver nytt program til hver eneste familiegudstjeneste, så alt er nytt for alle. Støtt opp om koret du også!

Heidi Annett Wächter

HVOR i Sannidal ?

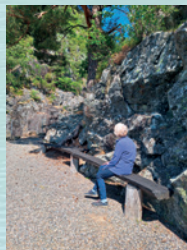
Hvor i Sannidal sokn er dette tatt?

*Send svaret til **92 69 65 43***

og du er med i trekningen av en gevinst. Svar kommer i neste nummer.

Bildene i forrige nummer fra "hvor i Sannidal?" var fra "Thors plass" i Lyngdalen og fra Hagvoll gårdsbutikk. Vinner ble Ernst Kalseth.

Gevinst er levert; egg fra Hagvoll.

HVA – HVOR – NÅR – HVEM?

I hvilket tiår er dette bildet tatt?

Hvor og i hvilken sammenheng kan dette være tatt?

*Send svaret til 92 69 65 43 og du er med i trekningen av gevinst.
Egen premie til den som kjenner igjen flest og sender navn på disse.
Svar kommer i neste nummer.*

Bildet i forrige nummer der vi bl.a spurte om hvilket ti-år er fra samling i Mo eldre kvinneforening. Det er tatt på 60-tallet, antakelig 1964.

De som er med på bildet er Jørgine Lofthaug, Ellen Lindheim, Ingeborg Fuglestedt, Gudrun Eikeland, Kristine Nygaard, Klaudine Dobbe, Gerd Holt, Tomine Barland, Borghild Heftøy, Marit Halvorsen (prestefrue da) med barna på fanget: Sidsel og Ellen, Inga Thorsen, Marie Lønne og Astrid Lofthaug.

Vinner av denne ble Olaf Skarvang. Gevinst er levert, egg fra Hagvoll.

BARNESIDA

SPØRSMÅL OG GÅTER.

Hei. Nå har vi kommet til årstiden høst. Håper du har fine dager. Ser du noen som er mye aleine kanskje du kan spørre de om å være med på noe? Hvis du har tid kan du prøve å svare på noen spørsmål her - og et par gåter på slutten:

1. Hvilken årstid er det når det er mai måned?
2. Hvilke insekter skaffer oss honning?
3. Nevn minst ett bartre.
4. Hva kalles bladene på et bartre?
5. Hva er en brontosaurus?
6. Hvilket instrument spiller Snusmumrikken på?
7. Faren til Odd hadde 3 sønner: Ole, Dole og ??
8. Hvor mye snø er det i en snøhule som er 5 meter bred og 4 meter dyp?

Svar på spørsmål og gåter:
1. Vår 2. Bier 3. Furu, gran, eier, barlind,
lerk 4. Barnåler 5. Dinosaur 6. Munnspill
7. Odd 8. Ingenting

TEGN DEG SELV

VITSEHJØRNET:

Fengsels-sjefen til fangene:

– Her må alle følge mine regler. Bryter dere dem er det rett ut!

– Hvor kommer alle de sølete sporene fra?

– Aner ikke, de har fulgt etter meg!

Super-detektiven Sherlock Holmes og Doktor Watson drar på campingtur.

De slår opp teltet sitt under stjernehimmelen. Midt på natten

vekker Holmes Watson og sier:

– Watson, se på himmelen og fortell meg hvilken slutning du trekker.

Watson sier:

– Jeg ser millioner av stjerner. Selv om bare noen få av dem har planeter kan det være liv der..

Holmes svarer:

- Amatør! Noen har stjålet teltet vårt!

Hva er det kaldeste bæret?

Brrrringebær..

OPPROP – publisert 3. september 1939

Vi som gjennomlevde den forrige verdenskrigen, minnes de skadevirkninger den hadde i vårt folk. Vi sto ikke forberedt den gang og i sto ikke samlet overfor de farer og de feller som krigsatmosfæren førte med seg. Mange av oss ble den gang tatt av malstrømmen og av psykosen. Alle som kjenner sitt ansvar for Gud vil være klar over at vi i den tid som venter oss må hjelpe hverandre og vårt folk til å være på vakt. Våk og be så ikke verdslig vinnesyke og uro får makt over oss. La oss være lovlydige borgere som bærer ansvaret sammen med våre styresmenn og ikke gjør det vanskelig for dem med utidig kritikk eller forsøk på å komme unna personlige offer. Vi må være klar over at verdens nød er vår nød og at ingen kan dra seg unna medansvaret, forpliktelsene og ofrene for den hele menneskehet. Ansvaret ved å være nøytral nekter oss å innta en dommerstilling. Troen og bønnen tar ikke parti, men er solidarisk med alle lidende, kjempende og villfarene. Ingen kan ta Gud til inntekt for seg, heller ikke vi. Men vår takk til Gud som har holdt sin hand over Norge og Norden og gir oss frimodighet til å be for land og folk.

Eivind Berggrav

Ole Hallesby

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

Verdighet ved
livets slutt

www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

TRAFO

arkitektur

www.trafoarkitektur.no

*Støtt våre annonsører,
de støtter oss!*

BARLAND
BYGG

TLF. 94 89 76 09
POST@BARLANDBYGG.NO
WWW.BARLANDBYGG.NO

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;

VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S

90 73 26 34
ingemund.skilbrei@kebas.no

ENTREPRENØRFIRMA

Leif Øygarden a/s

GRAVING - SPRENGNING - TRANSPORT
3766 Sannidal • Tlf. 35 99 02 18 • Mobil. 918 77 023
post@leifoygarden.no • www.oygarden-as.no

Direktesalg
GRAVSTEINER

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita

Sannidal Auto as

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidauto.no • www.sannidauto.no

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no
Tlf. 35 98 65 00

VOLVO

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

**SKAGERRAK
SPAREBANK**

DØPTE:

- 22.06.25 Kristoffer Haugom Bufjell
06.07.25 Henrik Grøgaard Alsos
13.07.25 Kristoffer Leo Velasco-Thorsen
24.08.25 Ludvig Auråen Hammerstad

VIGDE:

- 28.06.25 Alessandra Brecciaroli Tande
og Niklas Wohlenberg
13.09.25 Mathea Lofthaug og
Johannes Brungot Dybvik

DØDE:

- 10.06.25 Karl Normann Øvringmo f. 1944
03.07.25 Magne Kristian
Åge Jenssen f. 1944
11.08.25 Hanny Marie Gripsgård f. 1939
16.08.25 Geir Østland f. 1948

Vi er her.
Alltid.

22 40 00 40
kirkens-sos.no

Sannidal kirke og menighet på nett:

www.sannidalkirke.no

www.kragerokirkene.no

Følg oss også på Facebook.

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Nils Jul Lindheim, tlf. 416 76366
lindheim@online.no

Anne Liv Baltzersen, tlf. 926 96543
baltzersen59@gmail.com

Kari Skarvang, tlf. 416 33056
kari.skarvang@hotmail.com

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal. Telefon: 907 33 156
E-post: menighetskontor@kragerokirk-
ene.no

Kontortid menighetssekretær:

Mandag og torsdag fra kl. 08.00 - 15.30
Telefon: 907 33 156

Sannidal sokn

Sokneprest: Sigrid Thordardottir.

Tlf. 457 87 278

E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Organist: Robert Czyz. Tlf. 992 71 514

Kirketjener/kirkegårdsarbeider:
Svein Jonny Blankenberg Larsen.
Tlf. 473 03 127.

Menighetssekretær:

Kari Skarvang. Tlf. 907 33 156 -
416 33 056.

Menighetspedagog:

Heidi Annett Wächter Tlf. 913 88 466

Kontonummer

Sannidal menighet: 1506 90 66191

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

OKTOBER

Søndag 5. oktober:

17.søndag i treenighetstiden

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste.

Sigrid Thordardottir.

Gullkonfirmanter.

Offer: Menighetsarbeidet

Søndag 19. oktober:

19.søndag i treenighetstiden

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste.

Sigrid Thordardottir. Dåp.

Offer: Menighetsarbeidet

Søndag 26. oktober: *Bots- og bønnedag*

Sannidal kirke kl.11.00

Familiegudstjeneste

Sigrid Thordardottir. Dåp.

4- og 6-årsbøker

Offer: Speiderne i Sannidal

BASAR PÅ KJØLEBRØND BEDEHUS

Det blir basar på Kjølebrønd
bedehus fredag 10. oktober
kl. 18.00.

Andakt ved Fredrik Johan
Aanstad Olsen

Sang og musikk ved
Mannsgruppa

Bevertning.

Vel møtt!

NOVEMBER

Søndag 2. november:

Allehelgensdag

Sannidal kirke kl.11.00

Allehelgensgudstjeneste.

Sigrid Thordardottir

Offer: Menighetsarbeidet

Onsdag 5. november

Sannidal kirke kl. 18.30

Foredrag ved Jostein

Nielsen, Frelsesarmeen

Søndag 16. november:

23.søndag i treenighetstiden

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Sigrid Thordardottir.

Offer: Kirkens Bymisjon i
Kragerø

SANGKVELD PÅ MO BEDEHUS

Det blir sangkveld med Kjell
Lindheim og Dagfinn Køhn
på Mo bedehus torsdag
30.oktober kl. 19.00.

Øyvind Kristiansen blir med.

Det blir åresalg og bevertning.

Så vi håper du kommer og blir
med oss den kvelden!

FOREDRAGSKVELD I SANNIDAL KIRKE

Onsdag 5. november kl. 18.30

Jostein Nielsen,
Frelsesarmeen

Søndag 23. november:

*Domssøndagen/Kristi
kongedag*

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Sigrid Thordardottir.

Offer: Norsk Luthersk

Misjonssamband

Søndag 30. november:

1.søndag i advent

Sannidal kirke kl.17.00

Julemusikk. Sigrid

Thordardottir

Offer: Frelsesarmeen i
Kragerø

Med forbehold om endringer